

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

9. února 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: EXODUS 17-18, ŽALM 72, MAREK 5

JEHO JMÉNO PŘETRVÁ NAVĚKY

Nevyhnutelně a neúprosně pokračujeme na své pouti v tomto světě nespravedlnosti, nerovnosti a lži, v tomto světě hříchu. Žalmista však v úpěnlivé a prosebné modlitbě inspirované duchem pohlíží k daleko vyššímu světu; ke Království Božímu. Právo zvítězí, neboť nyní konečně zvítězí spravedlnost. „Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva.“ (Žalm 72:1-2).

Někteří komentátoři praví, že Žalm 72 napsal David pro Šalomouna. Popravdě řečeno, to, co si spojujeme s Šalomounovou pozdější vládou, není spravedlnost, nýbrž modloslužebnictví, neboť byl poblouzněn svými ženami – cizinkami. Do jisté míry je však žalm popisem Šalomounovy vlády, o níž čteme v **1. Královské 4:25**: „I bydlii Juda a Izrael bezpečně, jeden každý pod svým vinným kmenem a pod svým fíkem od Dan až do Bersabé, po všechny dny Šalomounovy.“ Pasáž, která popisuje vládu Davidova syna, tak přesto odkazuje k budoucí vládě ještě daleko významnějšího Syna.

Pravý výraz tohoto žalmu nalezneme v naplnění mesiášského očekávání a v příchodu Pána Ježíše Krista. Kromě žalmu a modlitby je i proroctvím. Máme toužit po dni, kdy Boží Syn usedne na trůnu ve městě Davidově. Spravedlivá vláda se rozšíří do celého světa. Minulá nespravedlnost ustane a spravedlnost zvítězí v takové míře, která kvůli špatnosti a hříchu nikdy nebyla představitelná v království lidí. V žalmu za žalmem slyšíme výkřiky utlačovaných a tyto výkřiky jsou nyní vyslyšeny v osobě Božího Syna. Se svou vládou přináší spravedlnost a mír.

Žalmista říká: „Hory přinesou lidu pokoj a pahorky spravedlnost“ (**Žalm 72:3**). Pokoj a spravedlnost – obojí je nezbytné pro blahobyt a zdraví Izraele, zemi a její obyvatele a obojí bude nakonec hojně přítomno v Království Božím. Boží sláva, jež toho dne naplní celou zemi, přinese pokoj a spravedlnost.

I prorok Izajáš předjímá věk Království a jeho myšlenky jsou paralelou myšlenek Žalmisty. Praví: „Až bude na nás vylit z výše duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa“ (**Izajáš 32:15**).

Nový zákon nám sděluje pravou povahu onoho sadu. Apoštol Pavel říká: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání...“ (**Galatským 5:22-23**). Právě to jsou atributy božské povahy. David a Izajáš oba předvíдали zemi naplněnou Boží slávou, darovanou lidem, kteří sdílejí Jeho atributy. Izajáš dále praví: „... poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa. I na poušti bude přebývat právo a v sadu se usídli spravedlnost. Spravedlnost vytvoří pokoj, spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky. Můj lid bude sídlit na nivách pokoje, v bezpečných příbytcích, v klidných místech odpočinku“ (**Izajáš 32:15-18**).

Rozšíření práva a spravedlnosti po celé zemi způsobí, že se země obyvatelnějším a příjemnějším místem pro život lidí, než jakým kdy byla od doby raných dní v zahradě Edenu. Hory, které přinášejí pokoj, pahorky, které přinášejí spravedlnost, právo na poušti, spravedlnost v sadu. David a Izajáš sdílejí tutéž překrásnou schopnost poetického vyjádření a jejich díla nádherně rezonují, což nám poskytuje daleko lepší představu Království než jakou by byl schopen poskytnout jakýkoliv prozaický popis. Oba autoři se snaží zdůraznit věčný charakter této nové existence.

David píše: „Budou se tě bát, dokud bude slunce, dokud potrvá měsíc, po všechna pokolení“ (**Žalm 72:5**). Izajáš popisuje důsledek spravedlnosti jako „klid a bezpečí navěky“. David pak uzavírá svůj žalm (vlastně celou první knihu žalmů) myšlenkou: „Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno. Budou si jím žehnat, všechny národy ho budou blahoslavít“ (**Žalm 72:17**).

To může být pouze obraz pravého Syna jakožto zástupce věčného Otce. Obraz Davida a Šalomouna je však velmi nedostatečný. „*Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno.*“ Jaké je to jméno? Přejděme ke knize Zjevení, ke svatební hostině Beránka.

(Zjevení 19:11-16).

„*A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bajuje spravedlivě.*“ Ježíš je zde nazván „věrným a pravdivým“. „*Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám.*“ Nyní však přichází zjevení onoho jména. „*Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží.*“ Jakou úctu vzbuzuje toto jméno, když si uvědomíme, že Slovo Boží zahrnuje veškerou jeho mocnou tvořivou sílu.

Žalmista praví: „*Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechn jejich zástup*“ (**Žalm 33:6**). To je ono Slovo. A je to ještě víc, neboť Jan zahajuje své evangelium odkaze na Ježíše a praví: „*Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh*“ (**Jan 1:1**).

Ježíš Kristus: Slovo Boží.

„*Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu*“ (*spravedlnost svatých*)... *Na plášti a na boku má napsáno jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.*“

Slovo Boží – Král Králů – Pán Pánů

To je ono jméno, o němž nám Žalmista říká, že „*bude věčné*“, to je ono jméno, které „*poroste, dokud potrvá slunce.*“

Je zde však jedna otázka, že? Žalmista nám říká: „*Budou se tě bát, dokud bude slunce, dokud potrvá měsíc, po všechna pokolení*“ (**Žalm 72:5**).

V knize Zjevení opět čteme o věku Království v těchto slovech: „*To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo*“ (**Zjevení 21:23**). Vysvětlení je nasnadě. Slunce a měsíc budou samozřejmě trvat. Jsou totiž součástí věčného Božího stvoření. Jsou základní součástí stvoření a života.

Zjevení odkazuje k Novému Jeruzalému – k Městu, které sestává z vykoupených Páně. V metaforickém významu nepotřebují slunce a měsíc, protože se těší ze slávy a transcendentního světla věčného Boha: „*Září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek.*“

Dočasná vláda Davida a Šalomouna na judejských stráních mohla být pouze naprosto nedokonalým předchůdcem tohoto nádherného nového Jeruzaléma.

Zamýšleli jsme se nad Ježíšem Kristem, Slovem Božím – Králem Králů a Pánem Pánů. Avšak nyní si v symbolech chleba a vína připomínáme skutečnost, že když poprvé přišel k svému izraelskému lidu, trpěl a zemřel; s polámaným tělem a prolitou krví, aby mohl být pravý Izrael navrácen svému Bohu. A v tom spatřujeme lásku našeho nebeského Otce.